07/07/2019

Πανηγύρισε η Ι.Μ. της Αγίας Κυριακής στο Λουτρό Ημαθίας

/ Ιερές Μονές



Πανηγύρισε, **το διήμερο 6-7 Ιουλίου 2019,** η γυναικεία κοινοβιακή Ιερά Μονή της Αγίας Κυριακής στο Λουτρό Ημαθίας.

Το Σάββατο 6 Ιουλίου, το απόγευμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο.

Ανήμερα της εορτής, το πρωί, τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, κ. Παντελεήμονος.


© Kosmas Karagiannis IMBNK


© Kosmas Karagiannis IMBNK




© Kosmas Karagiannis IMBNK


© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK





© Kosmas Karagiannis IMBNK



Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό:

«Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος παρέ-στη ἡ παρθένος καί ἀθληφόρος καί μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρε-ταῖς τό ἀήττητον», ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρός τιμήν τῆς ἑορταζομένης σήμερα ἁγίας, τῆς με-γαλομάρτυρος Κυριακῆς, περι-γρά---φοντας τή μεγάλη τιμή πού ἀπολαμβάνει ἡ ἁγία στόν οὐρανό.

Ποιά ἦταν ὅμως ἡ ἁγία Κυριακή καί πῶς ἐπέτυχε νά κατακτήσει τήν περίοπτη αὐτή θέση;

Μία νεαρή χριστιανή ἦταν, τέκνο εὐσεβῶν γονέων, πού ἔζησε σέ μία ἐποχή δύσκολη, σέ μία ἐποχή διωγ-μῶν κατά τῆς πίστεως, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἡ πίστη στόν Χριστό δέν ἦταν μία φυσική καί ἀνέξοδη ὑπόθεση, ἀλλά προ-ϋ-πέθετε δύ-να-μη καί σθένος γιά νά τήν ζήσεις καί νά τήν ὑπε-ρα-σπι-σθεῖς.

Ἡ πίστη στόν Χριστό ἦταν ἕνα κα--θημερινό ἀγώνισμα γιά τόν πι-στό μέσα σέ ἕνα κό-σμο στόν ὁποῖο οἱ προκλήσεις τῆς εἰδωλο-λα--τρείας ἦταν συνεχεῖς, οἱ ἀπα-γο-ρεύσεις τῶν ρωμαϊκῶν νόμων αὐ-στηρές καί οἱ διωγμοί ἐναντίον τῶν χρι-στι-ανῶν σκληροί καί ἀπάν--θρωποι.

Σέ ἕνα τέτοιο διωγμό, στόν φο-βε-ρό διωγμό τοῦ Διοκλητιανοῦ, συ-νε----λήφθησαν καί μαρτύρησαν οἱ γο--νεῖς τῆς ἁγίας Κυριακῆς μετά ἀπό πολλά καί ἐπώδυνα βασα-νι-στήρια. Καί θά περίμενε κανείς ὅτι ἡ νεα-ρή Κυριακή, μετά ἀπό ὅσα εἶδε, θά τρόμαζε καί θά δει-λίαζε, ὅταν θά βρισκόταν καί αὐτή ἐνώ-πιον τοῦ δικα-στοῦ, ὁ ὁποῖος τήν καλοῦσε νά ἀρ-νηθεῖ τήν πίστη της στόν Χριστό καί νά ἀπολαύσει τίς ἀνέσεις καί τίς ἡδονές πού τῆς ἐξασφάλιζε ἡ νεότητα καί τό κάλ-λος της.

Ὅμως ἡ ἁγία στάθηκε ἀκλόνητη στήν πίστη της καί στήν ἀγάπη της στόν Χριστό. Ὁμολόγησε μέ παρ-ρη---σία ὅτι γι᾽ αὐτήν τίποτε δέν εἶ-ναι σπουδαιότερο ἀπό τόν Χρι-στό, στόν ὁποῖο εἶχε ἀφιερώσει ἤδη ὁλό--κληρο τό εἶναι της, τήν ψυχή της, τήν ἀγάπη της, τήν παρθενία της καί αὐτή ἀκόμη τή ζωή της, γιατί γνώριζε καί πίστευε ὅτι τίπο-τε δέν ἀξίζει περισσότερο ἀπό τό νά μείνει ἑνωμένη μέ τόν Χριστό· ὅτι τίποτε δέν ἀξίζει πε-ρισ-σό-τερο ἀπό τό νά χαρίσει τά πάντα σ᾽ Αὐ-τόν πού εἶναι τά πάντα γιά τή ζωή της· ὅτι τίποτε δέν ἀξίζει περισ-σ-ό-τερο ἀπό τήν αἰώνια ζωή πού ὑπό-σχεται ὁ Χριστός σέ ὅσους ὁμο-λο-γοῦν τήν πίστη τους σέ Ἐκεῖνον καί θυσιάζουν τή ζωή τους γιά τήν

ἀγάπη του.

Ἔτσι τό μαρτύριο δέν ἦταν γιά τή νεαρή Κυριακή τό τέλος τῆς ζωῆς της, ἀλλά ἡ ἀρχή τῆς νέας ζωῆς, μιᾶς ζωῆς, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, στά δεξιά τοῦ Σω-τῆ-ρος. Γιατί μέ τό μαρτύριό της δέν ἔλαβε μόνο τόν στέφανο τοῦ μαρ-τυρίου, ἀλλά καί τόν στέφανο τῶν ἀρετῶν καί τόν στέφανο τῆς παρ-θενίας, τήν ὁποία ἐτήρησε μέ-χρι τέ--λους γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χρι-στοῦ.

«Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνθρώ-πων τεθνάναι, καί ἐλογίσθη κά-κω---σις ἡ ἔξοδος αὐτῶν ..., οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ», γράφει ὁ σοφός Σολομῶν. Καί αὐτό ἰσχύει καί γιά τήν ἑορταζόμενη ἁγία Κυριακή.

Τό μαρτύριό της μπορεῖ νά θεω-ρή-θηκε ἥττα γιά τούς διῶκτες της, ὅμως αὐτοί πού ἡττήθηκαν πραγ-μα--τικά ἦταν οἱ ἴδιοι οἱ διῶ-κτες, γιατί ἡττήθηκαν ἀπό μία νεαρή καί ἀδύναμη κόρη, ἡττήθηκαν ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγάπη της στόν Χριστό, αὐτήν πού τήν ἀνέδειξε νικήτρια καί κληρονόμο τῆς αἰω-νίου ζωῆς καί τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἀδελφοί μου, ἡ σύντομη ζωή τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς πού

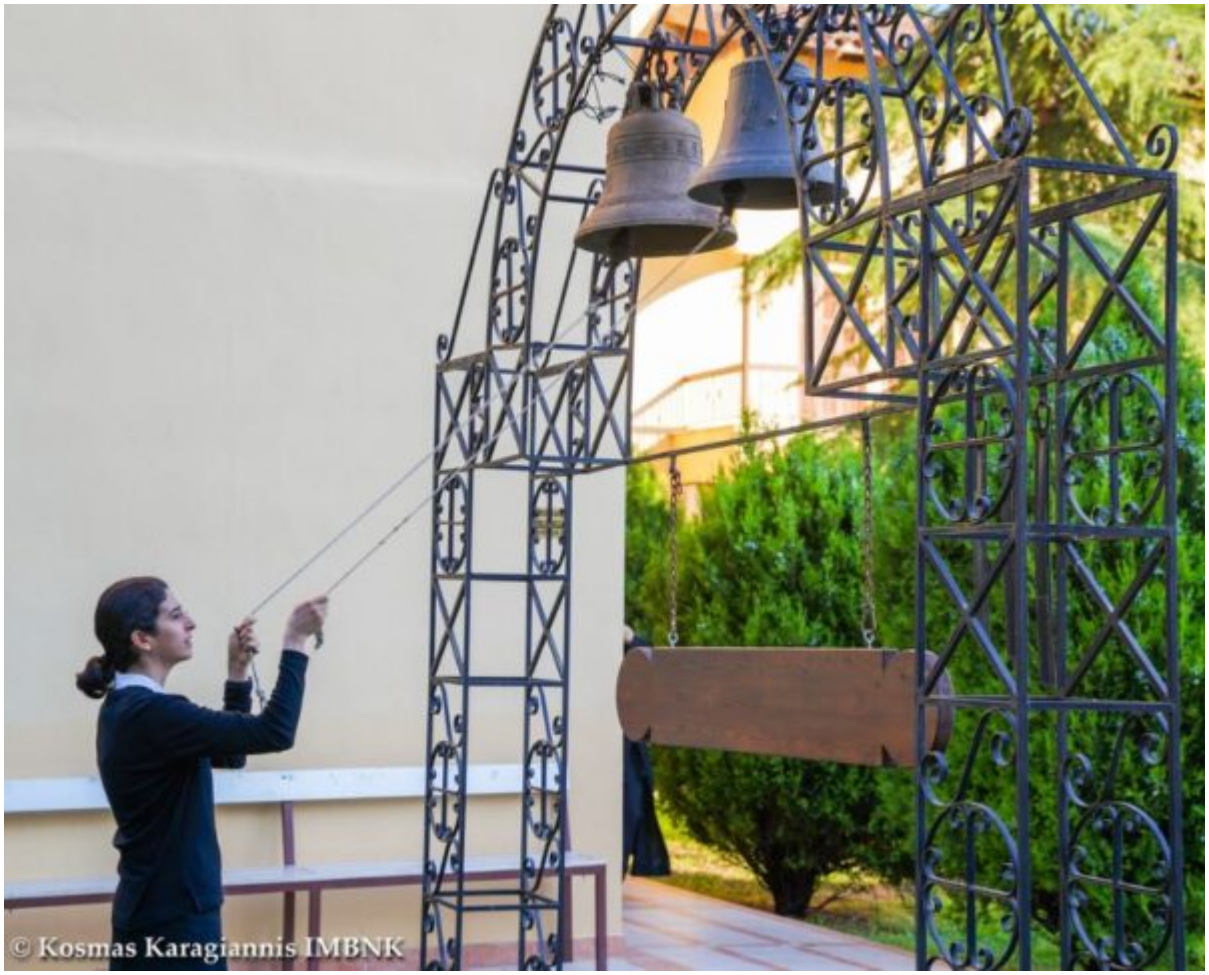
πανηγυρίζουμε σήμερα, ἰδι-αι-τέρως ἐδῶ, στήν Ἱερά αὐτή Μονή πού τήν τιμᾶ ὡς προστάτη καί ἔφο-ρο, καί τό μαρτύριό της, μᾶς δι-δάσκουν τή δύναμη τῆς πίστεως καί τῆς ἀγά-πης στόν Χριστό. Τή δύναμη τῆς πίστεως πού εἶναι ἀπα-ραίτητη ὄχι μόνο γιά τήν πνευ-ματική μας ζωή ἀλλά καί γιά τήν καθημερινή, ἐπί-γεια ζωή μας. Γιατί ἡ πίστη στόν Χριστό, ἡ οὐ-σια-στική καί ἐνερ-γή πίστη, καί ὄχι ἀόριστη καί θεω-ρητική, ἀποτελεῖ τό ἔρεισμα ἐκεῖνο ἐπάνω στό ὁποῖο μποροῦμε νά οἰκοδομή-σου-με τή ζωή μας. Ἀποτελεῖ τή δύ-να-μη μέ τήν ὁ-ποία μποροῦμε νά ἀντι-μετωπί-σου-με τίς δυσκολίες καί τίς τρικυ-μί-ες τῆς παρούσης ζωῆς καί νά ἀν-τα-πεξέλθουμε στίς καταιγίδες καί τίς συμφορές.

Ἀποτελεῖ τήν ἐλπίδα μας ὄχι μό-νο γιά τό πρόσκαιρο μέλλον μας ἀλ-λά καί γιά τό αἰώνιο.

Ἀποτελεῖ τήν ἐλπίδα μας ὅτι τά δεινά καί οἱ δοκιμασίες τίς ὁποῖες ζοῦμε εἶναι μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁ-ποῖ-ος οἰκονομεῖ τά πάντα γιά τό συμ-φέ-ρον μας.

Γιατί ἡ πίστη εἶναι ὁ σύνδεσμός μας μέ τόν Χριστό. Εἶναι αὐτό πού μᾶς δίνει τή δυνατότητα νά μεί-νουμε ἑνωμένοι μαζί του. Εἶναι τό κλειδί πού μᾶς ἀνοίγει τόν οὐ-ρα-νό. Εἶναι τό διαβατήριο γιά τήν αἰώ--νια ζωή, αὐτήν πού ἀπολαμ-βά-νει καί ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς Κυ--ριακή, καί τήν ὁποία εὔχομαι νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι, ἀδελφοί μου, ὑπερ--νικῶντας τά λυπηρά καί ὀδυ-νηρά τῆς παρούσης ζωῆς, διά τῶν πρεσβειῶν της.

Ἐάν θέλουμε πραγματικά νά τιμήσουμε τήν ἁγία μεγαλομάρτυρα Κυριακή, θά πρέπει, ἄν μή τι ἄλλο, νά δώσουμε τήν ἀγάπη μας καί τήν πίστη μας στόν Χριστό. Ὅταν πιστεύουμε ἀκράδαντα στόν Χριστό, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι Ἐκεῖνος εἶναι κοντά μας, καί ὅλες τίς δυσκολίες, ἀκόμη καί τίς καθημερινές καί τίς πρόσκαιρες δυσκολίες, τίς ἀντιμετωπίζουμε μέ τή δύναμη τῆς πίστεως, ἡ ὁποία μᾶς ἑνώνει μέ τόν Θεό καί μέ τήν ἁγία Κυριακή. Ἀμήν.


© Kosmas Karagiannis IMBNK


ΑΓΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
© Kosmas Karagiannis IMBNK


© Kosmas Karagiannis IMBNK


© Kosmas Karagiannis IMBNK



Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία:

«Πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χρι--στῷ Ἰησοῦ».

Στή σημασία καί τήν ἀξία τῆς πί-στεως ἀναφέρεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀπευθυνόμενος πρός τούς χριστιανούς τῆς Γαλατίας, ἀλλά καί ὅλους ἐμᾶς πού πιστεύουμε στόν Χριστό.

Καί τί λέγει; Μᾶς λέγει ὅτι ἡ πί-στη στόν Χριστό δέν εἶναι σάν τίς ἄλλες πίστεις τοῦ κόσμου. Ἡ πί-στη στόν Χριστό ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀληθινό καί ζῶντα Θεό, δέν περιορίζεται μόνο σέ αὐτή τήν ἁπλῆ παραδοχή. Παράγει καί πολ-λαπλά ἀποτελέσματα. Καί γιά αὐ-τά κάνει λό-γο ὁ μέγας Παῦ-λος.

Τό πρῶτο ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ὅσοι πιστεύουν στόν Χριστό εἶναι υἱοί Θεοῦ. «Πάντες γάρ υἱοί Θεοῦ διά τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰη-σοῦ».

Τό δεύτερο ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ ἔνδυση διά τοῦ Χριστοῦ ὅσων βα-πτί-σθηκαν στό ὄνομά του. Ὁ Χρι-στός γίνεται δηλαδή γιά ὅσους βα-πτί-ζο-νται «εἰς Χριστόν», ὡς ἐπι-σφρά-γι-ση τῆς πίστεώς τους, ἀνα-πό-σπα-στο σημεῖο τῆς ὑπάρξεώς τους. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτί-σθητε, Χρι-στόν ἐνεδύσασθε».

Καί τό τρίτο ἀποτέλεσμα γιά ὅσους πιστεύουν στόν Χριστό εἶ-ναι ὅτι παύουν νά ἰσχύουν οἱ με-τα-ξύ τους διαφορές. Δέν ὑπάρχουν πιά Ἰουδαῖοι καί Ἕλληνες, δέν ὑπάρ-χουν δοῦλοι ἤ ἐλεύθεροι, δέν ὑπάρχουν ἄνδρες ἤ γυναῖκες. Ὅλοι ἔχουν τήν ἴδια θέ-ση, ὅλοι ἔχουν τήν ἴδια ἀξία, ὅλοι ἔχουν τήν ἴδια προοπτική, γιατί ὅλοι, ὅπως θά πεῖ ὁ πρωτοκορυ-φαῖος ἀπόστολος στή συνέχεια, εἶ-ναι κλη-ρονόμοι κατ᾽ ἐπαγγελίαν, εἶ-ναι κληρονόμοι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ σύμφωνα μέ τήν ὑπό-σχε-σή του.

«Πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χρι--στῷ Ἰησοῦ». Ὅλοι ἐσεῖς εἶστε ἕνα, εἶστε τό ἴδιο, στό ὄνομα τοῦ Χρι-στοῦ, εἶστε τό ἴδιο, ἐφόσον πι-στεύετε στόν Χριστό.

Ἡ διαβεβαίωση αὐτή τοῦ ἀπο-στό--λου Παύλου ἰσχύει καί γιά μᾶς σή-μερα. Ὅλοι ὅσοι βρισκόμασθε ἐδῶ σήμερα, ὅσοι ἤλθαμε γιά νά τι---μήσουμε τή μνήμη τῆς ἁγίας με-γα--λομάρτυρος Κυριακῆς ἐδῶ, στήν Ἱερά Μονή της, εἴμαστε με-τα--ξύ μας ἕνα, εἴμαστε ἕνα στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, στόν ὁποῖο πι-στεύουμε.

Αὐτό βεβαίως δέν καταργεῖ τήν προσωπικότητα καί τίς ἰδιαιτερό-τη-τες τοῦ καθενός μας, δέν κα-ταρ-γεῖ καί δέν ἀκυρώνει τά χαρί-σμα-τα πού ἔχει δώσει στόν καθένα ἀπό μᾶς ὁ Χριστός «πρός κα-ταρ-τι-σμόν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον δια-κο-νίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώ-μα-τος τοῦ Χριστοῦ», ἀλλά μᾶς ὑπενθυ-μί-ζει τό μεγάλο προνόμιο πού ἔχου-με ὅλοι, νά εἴμαστε ἕνα καί μέ τούς ἁγίους μας, μέ τούς ὁποίους, ὅπως λέγει ἀλλοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος, εἴμαστε συμπολίτες.

Καί εἶναι ὄντως μεγάλο προνό-μιο νά εἴμαστε ἕνα μέ τούς ἁγίους μας, νά εἴμαστε στήν ἴδια θέση μέ τήν ἑορ-τα-ζομένη ἁγία με-γα-λομάρ-τυ-ρα Κυριακή, τήν ὁποία τιμοῦμε σήμερα. Ὅμως δέν ἀρκεῖ μόνο αὐ-τό. Δέν ἀρκεῖ νά περιο-ρ-ι-ζό-μαστε μό-νο σέ αὐτό καί νά καυ-χώ-μεθα γι᾽ αὐτό τό προνόμιο πού ἔχουμε.

Ἔχουμε συγχρόνως καί ὑπο-χρε-ώ---σεις πού προκύπτουν ἀπό αὐτό τό προνόμιο. Διότι, ἐάν θέλουμε πράγματι νά εἴμαστε καί ἐμεῖς τό ἴδιο μέ τούς ἁγίους, τό ἴδιο μέ τήν ἁγία Κυριακή, τότε ἔχουμε χρέος νά προσπαθοῦμε νά κάνουμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας ὅ,τι ἔκανε καί ἐκείνη.

Δέν μποροῦμε, δηλαδή, νά ζοῦμε ὅπως θέλουμε, ὅπως μᾶς ἀρέσει, ὅπως μᾶς συμφέρει, ἀδιαφορώ-ντας γιά τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, καί νά ἔχουμε στή συ-νέ-χεια τήν ψευδαίσθηση ὅτι εἴμαστε τό ἴδιο μέ τούς ἁγίους τῆς Ἐκκλη-σίας μας, τό ἴδιο μέ τήν ἁγία Κυ-ρια-κή.

Βεβαίως, ἐμεῖς δέν ζοῦμε σέ ἐπο-χή διωγμῶν, ὅπως ζοῦσε ἡ ἁγία Κυ-ριακή. Δέν ζητᾶ ἀπό ἐμᾶς κα-νείς νά ἐπιλέξουμε ἀνάμεσα στήν πίστη μας στόν Χριστό καί στή ζωή μας.

Ζητᾶ ὅμως καί ἀπό ἐμᾶς ὁ Χρι-στός, ἐφόσον δέν θέλουμε νά πι-στεύουμε μόνο στά λόγια, ἀλλά νά εἴμαστε πραγματικοί μαθητές του, ὅπως καί ἁγία Κυριακή, νά τόν ἀγα-ποῦμε, ὅπως καί ἐκείνη.

Καί ἐάν ἐκείνη τόν ἀγάπησε σέ τέ-τοιο βαθμό, ὥστε νά θυσιάσει καί τή νεότητά της καί τό κάλλος της καί αὐτήν ἀκόμη τή ζωή της, ὑπομέ-νο-ντας τά βασανιστήρια καί τόν θάνατο, ἐμεῖς μποροῦμε νά δεί--χνουμε στόν Χριστό τήν ἀγάπη μας ἐφαρμόζοντας στή ζωή μας τό θέ-λημά του καί τηρώντας τίς ἐντο--λές του. Διότι, ὅπως λέγει καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, «ὁ ἔχων τάς ἐντολάς μου καί τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖ-νος ἐκεῖνος ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με». Αὐτός δηλαδή πού τηρεῖ τίς ἐντολές μου, εἶναι αὐτός πού μέ ἀγαπᾶ.

Ζητᾶ ὅμως καί κάτι ἀκόμη ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός. Μᾶς ζητᾶ νά τόν ὁμο-λο-γοῦμε. Νά ὁμολογοῦμε τήν πί-στη μας σέ Αὐτόν καί νά λέμε, ὅταν χρειά-ζεται, ὅτι εἴμαστε μα-θη-τές του, ὅτι εἴμαστε πιστά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, χωρίς νά διστά-ζου--με, χωρίς νά φοβόμαστε τά σχό-λια ἤ καί τίς εἰρωνεῖες τῶν ἀν-θρώπων, ἔχοντας πάντοτε ὑπό-ψη μας, ὅπως τό εἶχε καί ἡ ἁγία Κυ-ριακή, τήν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου ὅτι ὅποιος τόν ὁμολογήσει ἐνώ-πι-ον τῶν ἀνθρώπων, αὐτόν θά τόν ὁμολογήσει καί Ἐκεῖνος ἐνώ-πιον τοῦ Πατρός του τοῦ ἐν οὐρα-νοῖς.

Ἐάν τά κάνουμε αὐτά στή ζωή μας, τότε θά ἰσχύει καί γιά μᾶς πραγματικά ὁ λόγος τοῦ ἀποστό-λου «πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», καί θά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας, τήν ὁποία εὔχομαι σέ ὅλους μας καί πρωτί-στως στή Γε-ρόντισσα καί στίς ἀδελφές πού διακονοῦν τήν ἁγία Κυριακή, διά τῶν πρεσβειῶν της.


© Kosmas Karagiannis IMBNK


© Kosmas Karagiannis IMBNK